ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
8
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6953

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ

Πράγματι, χάος ἐπεκράτει μέχρι τῆς 21ης Ἀπριλίου. Οἱαδήποτε ἀμφισβήτησις θὰ ἐσήμαινεν ἠθελημένην ἢ καὶ ἀθέλητον ἄμβλυνσιν μνήμης, ἡ ὁποία μόνη θὰ ἐπέτρεπε τὴν μὴ συγκράτησιν τῶν εἰκόνων καὶ τῶν δεδομένων ποὺ ἐπέβαλλον τὴν Ἐθνικὴν Ἐπανάστασιν. Καὶ ἦσαν αἱ εἰκόνες αὐταὶ ἀνατριχιαστικαί, γοερῶς σπαρακτικαί, ἱκαναὶ νὰ ἀφαιρέσουν τὸν ὕπνον τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων. Τὰς ἐνθυμούμεθα ὅλοι. Πολλὰ ἦσαν τὰ περιστατικά, ποὺ συνέθετον τὰς εἰκόνας αὐτάς. Καὶ ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν: Ἦτο ἡ οὐσιαστικὴ θέσις πολιτειακοῦ ζητήματος. Διότι περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο, ὅταν οἱ Παπανδρέου, μὲ ἐναλλαγὰς πρωτοβουλιῶν καὶ κλιμακώσεις τόνων, ἠπείλουν τὸν Βασιλέα. Καί, ὕστερα ἀπὸ πολυετῆ φθορὰν τοῦ θεσμοῦ, μὲ τοὺς ἀκτροὺς ἐκείνους ἐκτραχηλισμοὺς τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος», ἔφθανον εἰς τὴν εἰδοποίησιν, ὅτι θὰ ὥρκιζαν Κυβέρνησιν εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλέως. Ἦτο ἡ ἀπόπειρα ὑποταγῆς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἰς τὸ κόμμα. Διότι περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο, ὅταν ἐπροχωροῦσεν εἰς βάθος ἡ συνωμοσία τοῦ ΑΣΠΙΔΑ. Ἦτο ὁ διασυρμὸς τῆς Δικαιοσύνης. Διότι περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο, ὅταν αὕτη καθίστατο στόχος χυδαιοτήτων καὶ προπηλακισμῶν ἐν συνεδριάσει Δικαστηρίων καὶ ἀπεκαλεῖτο διαπεταγμένη. Ἦτο ἡ δρᾶσις τῶν «Λαμπράκηδων». Διότι περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο, ὅταν ἀπὸ αὐτοὺς κατετρομοκρατεῖτο ἰδίᾳ ἡ ὕπαιθρος καὶ ὠργανοῦντο ἐμπρησμοί, διαδηλώσεις θορυβώδεις, ὀχλοκρατικαὶ ἐξορμήσεις. Ἦτο ἡ κομματικὴ συμπραξις Ἑνώσεως Κέντρου καὶ ΕΔΑ. Διότι περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο, ὅταν ἡ κοινοπραξία πιστοποιῆται καὶ ἐγγράφως ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς Δήμους καὶ εἰς τὰς πλέον ἀπομεμακρυσμένας Κοινότητας. Ἦτο ἡ παράδοσις τῆς νεότητος εἰς τὸν ἀναρχισμὸν τοῦ πεζοδρομίου. Ἦτο ἡ ὑποδούλωσις τῆς Παιδείας εἰς τοὺς πράκτορας τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἦτο ἡ ἐξαχρείωσις καὶ ἡ ἀποδιοργάνωσις τῆς Διοικήσεως. Ἦτο ἡ οἰκονομικὴ ἀποβαράθρωσις. Καὶ τί δὲν ἦτο. Τὰ ἅγια εἶχον παραδοθῆ εἰς τοὺς κύνας. Καὶ οἱ «κεκράκται» ὠργίαζαν, ὑβρίζοντες, ἐξευτελίζοντες, ἐξουθενώνοντες τὰ πάντα. Αὐτὰ δὲν εἶναι οὔτε πλαστογράφησις τῆς πραγματικότητος, οὔτε φαντασίας ἀποκυήματα. Καὶ ἀπέμενεν ἡ «ἐκκαθάρισις» διὰ τῶν καλπῶν, ἐκ τῶν ὁποίων, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶχε προηγηθῆ ἡ ἐξυγίανσις τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, θὰ ἀνέκυπτε τὸ «λαϊκὸν μέτωπον» Ἑνώσεως Κέντρου — Κομμουνισμοῦ. Καὶ τοῦτο δὲ μόνον θὰ ἰσοδυνάμει μὲ χάος.

Ἰδοὺ διατί ἡ Ἐπανάστασις τοῦ Στρατοῦ τὴν 21ην Ἀπριλίου, ποὺ οὐσιαστικῶς εἶναι Ἐπανάστασις τοῦ Λαοῦ, ἔσωσε τὸν τόπον. Καὶ ἰδού, ἐν συνεχείᾳ, διατί ἡ Ἐπανάστασις εἶναι ἄτρωτος ἀπὸ πᾶσαν ἐναντίον της ἐπίθεσιν. Καὶ ὅπως ἐπεβλήθη, χωρὶς ρανίδα αἵματος· καὶ ὅπως κατίσχυσε, χωρὶς χρονοτριβήν· καὶ ὅπως νικηφόρως ἐπροχώρησεν, ἔτσι καὶ θὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ ἔργον της.

Ἡ Ἐπανάστασις Βάλλεται ἀπὸ τὸν Εὐρωπαϊκὸν κομμουνισμὸν καὶ τοὺς συνοδοιπόρους του. Καὶ αὐτοί, ὄπισθεν δῆθεν ἰδεαλισμῶν, προσπαθοῦν νὰ ἀναπτύξουν τὰ δηλητηριώδη των σχέδια. Βάλλεται ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐλευθερίας, οἱ ὁποῖοι πάντοτε, ἐν ὀνόματί της, ἀκονίζουν τὴν λεπίδα τῆς λαιμητόμου. Βάλλεται ἀπὸ τὰ πολυειδῆ ἐνεργούμενα τῆς Μόσχας, ἡ ὁποία, διὰ τῆς στρεβλώσεως τῶν πραγματικοτήτων, κατὰ τὴν τακτικήν της, ἀγωνίζεται νὰ εὐρύνῃ τὸν κύκλον τῶν θυμάτων της. Καὶ νὰ ἁπλώνῃ τὸ δίκτυον τῆς συκοφαντίας καὶ τοῦ ψεύδους. Βάλλεται ἀπὸ ὡρισμένας ἀφελείας κοσμοδιορθωτικῆς ἐφέσεως, αἱ ὁποῖαι, ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ἀφελῆ καταγωγήν των, κατανοοῦν θόρυβος καὶ ἄθλιος ἐντυπωσιασμός. Βάλλεται ἀπὸ πάσης φύσεως ἰδιοτελείας, αἱ ὁποῖαι, ἀνοικτὰ ἢ συγκεκαλυμμένα, ἀδυνατοῦν νὰ συγχωρήσουν τὸ γεγονός, ὅτι ἀπώλεσαν ἀνεπιστρεπτὶ εὐκαιρίας, διὰ τὰς ὁποίας εἶχαν ἐργασθῆ καὶ εἶχαν ἐλπίσει ὅτι προσήγγισαν τὸ τέρμα τῶν ἐπιδιώξεών των.

Καὶ βάλλεται, ἐπίσης, εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Αἱ βολαὶ ὅμως ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ νοοῦνται μόνον ὅταν προέρχωνται ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τοὺς ἀμετανοήτους συνοδοιπόρους. Πᾶσα ἐκ τῆς ἐθνικόφρονος παρατάξεως ἐπίθεσις ἀποτελεῖ ἁμάρτημα, ἂν δὲν εἶναι ἐκδήλωσις προσωπικῆς πικρίας, ἀνεπίτρεπτος πάντως. Ἀλλὰ ὅλοι σφάλλονται. Διότι ἀρνοῦνται νὰ ἐννοήσουν κάτι πολὺ ἁπλοῦν καὶ πολὺ διαυγές, Τοῦτο: Ὅτι ἡ Ἐπανάστασις, ὅπως οὐδεμία, ἄλλωστε, Ἐπανάστασις ἠθικῶν κινήτρων καὶ τιμίων σκοπῶν, δὲν ἔγινε μοιραίως καὶ τυχαίως. Ὅτι δὲν ἦλθεν ὡς ἀποτέλεσμα μωροφιλοδοξιῶν. Ὅτι δὲν ἐπέζησεν ὡς μέθοδος βίας. Ἡ Ἐπανάστασις ἀνέκυψεν ὡς ἱστορικὴ ἀνάγκη. Καὶ εἶναι τοῦτο τὸ πρῶτον δεδομένον, τὸ ὁποῖον πρέπει οὔτε νὰ παρερμηνεύεται, οὔτε νὰ παρορᾶται. Εἶχε φθάσει πλέον ἡ κατάστασις εἰς τὸ τραγικὸν δίλημμα: Ἡ Ἑλλὰς ἢ θὰ ὑπέκυπτεν εἰς τὴν κομμουνιστικὴν πρόσχωσιν. Ἢ θὰ συνέχιζε τὴν πορείαν της, ὅπως ἐπέβαλλεν ὁ δυναμισμός της καὶ ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, θὰ ἦτο ὁ ὄλεθρος. Εἰς τὴν ἄλλην, ἡ σωτηρία. Καὶ αὐτὴ ἐπετεύχθη κατὰ τὸν εὐτυχέστερον τρόπον, μὲ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ Λαοῦ. Διότι περὶ αὐτοῦ πρόκειται, ὅταν τὸ στρατευμένον τμῆμα του, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ὑγιέστερον, τὸ ἀκμαιότερον καὶ τὸ εὐγενέστερον, ἀναλαμβάνῃ τὸ βάρος τοιαύτης ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν φέρει πρὸς εὐτυχῆ διεκπεραίωσιν.

Δὲν ἦλθεν, ἔπειτα, ἡ Ἐπανάστασις ὡς καρπὸς μωροφιλοδοξιῶν. Ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Οἱ γενναῖοι ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἐπωμίσθησαν τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ Στρατοῦ, δὲν εἶχαν ἀνάγκην δόξης ἄλλης ἀπὸ τὰς δάφνας, αἱ ὁποῖαι κοσμοῦν τὰ μέτωπά των, προερχομένας ἀπὸ πεδία μαχῶν. Δὲν ἤθελαν πολιτικήν. Δὲν στέργουν εἰς δημοκοπίας. Θέλουν ἁπλῶς ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς Ἕλληνας, χωρὶς βραχυκυκλώματα κομμουνισμοῦ καὶ συνοδοιπορίας. Θέλουν ἐλευθέραν ἀναπνοήν. Θέλουν στερεὸν βάθρον διὰ τὴν δημιουργικὴν δραστηριότητα τῶν Ἑλλήνων καὶ ὄχι χάος διὰ τὸ ἐρυθρὸν ὄργιον. Θέλουν πραγματικὴν καὶ τιμίαν δημοκρατίαν. Καὶ θέλουν εὐημερίαν τοῦ Λαοῦ. Δηλαδὴ ἐκεῖνα ποὺ εἶχαν λησμονηθῆ ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1963. Καὶ βεβαίως, αὐτὰ εἶναι φιλοδοξία. Καὶ φιλοδοξία θεμιτωτάτη.

Καὶ τρίτον... Ἀλλὰ τὸ τρίτον ἀποτελεῖ τὴν φυσικὴν ἀλληλουχίαν τῶν δύο πρώτων. Διότι ἡ Ἐπανάστασις δὲν θὰ ἐπέζη, ἐὰν δὲν ἦτο ἀλήθεια. Δὲν θὰ ἐπέζη, ἐὰν δὲν ἰσοδυνάμει μὲ πλήρη κάλυψιν ἱστορικῆς ἀναγκαιότητος. Δὲν θὰ ἐπέζη, ἐὰν ἐθεράπευεν ἀτομικισμούς. Θὰ ἔπιπτε. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης. Τὸ τρίπτυχον, ποὺ ἐκφράζει τὴν οὐσίαν τῶν γεγονότων, ἀποτελεῖ καὶ τὴν θωράκισιν τῆς Ἐπαναστάσεως. Εἶναι ἄτρωτος. Καὶ ἂς τὸ πάρουν ἀπόφασιν ὅλοι. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἀνέχεται ἐπεμβάσεις. Καὶ δὲν συγχωρεῖ κακοπιστίας ἢ καὶ ἀφελείας. Συσπειρωμένος περὶ τοὺς διερμηνευτὰς τῶν πόθων του, βλέπει μόνον ἐμπρός. Καὶ αὐτὸ τὸν πληροῖ ὑπερηφανείας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΤΟΤΟΜΗ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ Η ΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ
Ο ΛΑΟΣ ΕΠΙΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ
Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΕΜΕΙΩΘΗ ΑΙΣΘΗΤΩΣ
ΗΡΘΗ Ο ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ 9 ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΠΑΣΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΝΑΡΧΙΑΣ ΘΑ ΠΑΤΑΧΘΗ

ΑΘΗΝΑΙ, 7.— Ὁ ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Τοτόμης, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου, σχετικῶς μὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὴν χώραν μας τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι ἐπικρατεῖ ὑποδειγματικὴ τάξις καὶ ἀσφάλεια. Ὁ λαὸς τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν πόλεων, ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὰς παροτρύνσεις τῶν φαυλοκρατῶν τοῦ παρελθόντος, ἔχει ἐπιδοθῆ ἤδη εἰς τὰς ἐπαγγελματικάς του ἐνασχολήσεις. Πνεῦμα προόδου καὶ ἀναδημιουργίας πνέει ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. Οὐδέποτε ἡ χώρα μας εὑρίσκετο εἰς καλυτέραν κατάστασιν ἀπὸ ἀπόψεως τάξεως καὶ ἀσφαλείας. Ἰδοὺ, ἄλλωστε, μία ἀδιάψευστος πραγματικότης.

»Μία συγκριτικὴ ἐπισκόπησις τῶν βεβαιωθέντων πάσης φύσεως ποινικῶν ἀδικημάτων εἰς βαθμὸν κακουργήματος καὶ πλημμελήματος τῆς παρούσης περιόδου, ἀπὸ 21ης Ἀπριλίου μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου καὶ τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ ἔτους 1966, καταδεικνύει τὴν μείωσιν τῆς ἐκλληματικότητος. Ἐβεβαιώθησαν τὰ ἑξῆς ἀδικήματα:

Διὰ ληστείαν: Τὸ 1966 6, τὸ 1967 3.

Ἀπάτη: Τὸ 1966 13, τὸ 1967 0.

Ἐμπορία ναρκωτικῶν: Τὸ 1966 15, τὸ 1967 7.

Εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἐβεβαιώθησαν:

Ἀντίστασις κατὰ τῆς Ἀρχῆς: Τὸ 1966 49, τὸ 1967 12.

Πλαστογραφία: Τὸ 1966 19, τὸ 1967 7.

Ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας: Τὸ 1966 43, τὸ 1967 36.

Ἁπλαῖ σωματικαὶ βλάβαι: Τὸ 1966 862, τὸ 1967 429.

Ἐπικίνδυνοι σωματικαὶ βλάβαι: Τὸ 1966 108, τὸ 1967 55.

Ἐξ ἀμελείας σωματικαὶ βλάβαι: Τὸ 1966 4.088, τὸ 1967 3.155.

Κλοπαί: Τὸ 1966 1.908 τὸ 1967 938.

Αὔξησιν μόνον παρουσίασαν τὰ ἀδικήματα τοῦ Ποινικοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος, λόγῳ τῆς ἐντόνου παρακολουθήσεως τὰ ὁποῖα τὸ 1966 ἀνῆλθον εἰς 3.949, ἐνῷ τὸ 1967 εἰς 6.036.

—o—

ΑΙΡΕΤΑΙ Ο ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΝΝΕΑ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 7.— Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως ἀνεκοινώθη ὅτι κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως αἴρεται ὁ περιορισμὸς τῶν κάτωθι τέως βουλευτῶν:

Κατσώτα Παυσ., Κατσώτα Σπυρ., Κονιτάκη Κων., Μητσοτάκη Κων., Μπίρη Στ., Παπανδρέου Γεωργ., Παπασπύρου Ἰω., Σερπάνου Γεωργ. καὶ Χασαπίδη Ἀριστ.

Ὁμοίως ἀπεφασίσθη ἡ παραπομπὴ πρὸς κρίσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀσφαλείας τῶν ὑπολοίπων 22 διατελούντων ὑπὸ περιορισμὸν, πολιτικῶν.

Κατόπιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ὁ ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως ἐδήλωσεν ὅτι «ἡ Κυβέρνησις ἐξαντλοῦσα πᾶν μέσον ἠπιότητος καὶ ἀνοχῆς, προέβη εἰς τὴν ἐπανεξέτασιν τῆς καταστάσεως τῶν πολιτικῶν κρατουμένων, βεβαία ὅτι προσφέρει ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος καὶ ἐλπίζουσα εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων. Εἶναι ὅμως ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως νὰ προστατεύσῃ δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὴν χώραν καὶ πρὸς τοῦτο πᾶσα προσπάθεια διασαλεύσεως τῆς τάξεως ἐκ μέρους οἱουδήποτε θὰ ταταχθῇ. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει πρὸς τοῦτο καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

46 ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΑ Κ. Τ. Ε. Λ.
ΣΥΓΧΩΝΕΥΟΝΤΑΙ ΕΙΣ 8 ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

ΕΝΑΣ ΜΕ ΕΔΡΑΝ ΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΙΝ ΑΠΟ 7 Κ.Τ.Ε.Λ. ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 7.— Ὁ ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν κ. Ι. Τσαντήλας ἀνέγραψεν ἀπόφασιν, διὰ τῆς ὁποίας 46 ὑπεραστικὰ ΚΤΕΛ, εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, συγχωνεύονται εἰς ὀκτὼ νέους λεωφορειακοὺς ὀργανισμούς.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐκπληροῦται μία εἰσέτι ἐπαγγελία τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν ζωτικὸν τομέα τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν τῶν ὑπερραστικῶν διὰ λεωφορείων συγκοινωνιῶν τῆς χώρας, τὴν βελτίωσιν τῆς συγκοινωνιακῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἐπιβατηγοῦ κοινοῦ καὶ τὴν ἐξίσωσιν τῶν συνθηκῶν ἐκμεταλλεύσεως τῶν λεωφορείων, τῶν συγχωνευομένων ΚΤΕΛ.

Τὰ συγχωνευόμενα, κατὰ περιφερείας τῆς χώρας 46 Κ.Τ.Ε.Λ εἶναι μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

Τὰ ἑπτὰ ΚΤΕΛ τῶν νομῶν Κορινθίας, Ἀχαΐας, Ἠλείας, Μεσσηνίας, Λακωνίας, Ἀρκαδίας καὶ Ἀργολίδος συγχωνεύονται εἰς ἕνα τοιοῦτον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὑπ' ἀριθ. 1, μὲ ἕδραν τὴν Τρίπολιν.

Τὰ ὀκτὼ ΚΤΕΛ τῶν νομῶν Ἀττικῆς, Εὐβοίας – Βοιωτίας, Φθιώτιδος, Φωκίδος, Εὐρυτανίας καὶ Σαλαμῖνος εἰς τὸ ΚΤΕΛ ὑπ' ἀρ. 2, μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας.

Τὰ ἑπτὰ ΚΤΕΛ τῶν νομῶν Ἀκαρνανίας, Ἄρτης, Πρεβέζης, Ἰωαννίων, Θεσπρωτίας, Λευκάδος καὶ Κερκύρας εἰς τὸ Κ.Τ.Ε.Λ. ὑπ' ἀρ. 3, μὲ ἕδραν τὰ Ἰωάννινα.

Ἀναλόγως ἐντάσσονται καὶ τὰ ΚΤΕΛ Θεσσαλίας, Βορείου Ἑλλάδος, Ἀνατ. Μακεδονίας κλπ.

Διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, ἥτις θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν μετὰ δίμηνον, ἀφοῦ προηγηθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ἀναδιάρθρωσις, ὁρίζεται ὅτι διατηροῦνται ὡς ἔχουν τὰ κάτωθι ὑπεραστικὰ Κ.Τ.Ε.Λ., ἐπερχομένης μόνον ἀλλαγῆς τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν:

30ὸν ΚΤΕΛ νομοῦ Ζακύνθου, γίνεται 9ον, τὸ 32ον Σάμου γίνεται 10ον, τὸ 33ον Λήμνου γίνεται 11ον, τὸ 34ον Λέσβου γίνεται 12ον, τὸ 48ον Χίου 13ον κλπ. νήσων ἀναλόγως.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΒΥΤΙΝΑ

Σὲ προηγούμενο χρονογράφημά μου σᾶς μίλησα γιὰ τὴ χάρη καὶ τὸ βαθὺ πνεῦμα τοῦ βουνοῦ. Ἔπειτα, ὅμως, ἀπουσίασα ἀπὸ τὴ στήλη μου κάπου μιὰ ἑβδομάδα. Τώρα, μοῦ ἔρχεται στὸ νοῦ ἐκεῖνο τὸ ἀμίμητο τῆς ἀναφορᾶς τοῦ δασκάλου Παρακαμπυλίων, ποὺ ἄρχιζε μὲ τό: «Πολλῶν δεινῶν καὶ ἀφορήτων, ἐξαναγκασασῶν με εἰς ἀλλότρια τραπῆναι». Τραπεῖσα, λοιπόν, κι' ἐγὼ εἰς ἀλλότρια, ἄφησα τὴν περιγραφὴ τῆς Βυτίνας στὴ μέση. Καὶ συνεχίζω.

Ὅταν ἔφθασα, λοιπόν, στὴ Βυτίνα, ἦταν ἀπόβροχο. Ὅλα ἦταν μουσκεμένα ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς βροχῆς κι' ὅλα λαμπύριζαν μ' ἕνα περίεργο ἐξπρεσσιονισμό. Λεῦκες, πεῦκα, ἔλατα ἔγιναν κατάρτια, ποὺ ξιφομαχοῦσαν μὲ τὶς ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου, ποὺ εἶχε προβάλει σὲ λίγο ὁλόλαμπρος. Τότε, ἡ Βυτίνα μεταμορφώθηκε σὲ χῶρο λυρικό, ποὺ ἀπέπνεε ποίηση. Στὶς μηλιὲς κρεμόσαντε τὰ μῆλα μὲ κεῖνο τὸ ἄφθονο πλῆθος τῶν καρπῶν, ποὺ ἔδινε στὸ δένδρο μιὰ Χριστουγεννιάτικη φαντασμαγορία. Ἡ ζωὴ ἤρεμη καὶ ἀκίνητη ἀνάμεσα σὲ ἁρματωμένους ἱππότες, σ' ἔκαναν ν' ἀνασαίνῃς πλούσια κάτω ἀπὸ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Παρακολουθοῦσα τὴς καταχνιὲς νὰ φεύγουν σὰν φαντάσματα καὶ νὰ κυλᾶνε γρήγορα πίσω ἀπὸ τὴς πλάτες τῶν βουνῶν. Ἕνας ὅμορφος, τότε, ζεστὸς ἥλιος ἄρχισε νὰ εὐνοῆ τὴ φύση, ποὺ ἔσταζε σύγκορμη τὰ μπριλάντια της, κι' ἕνα ἀεράκι γλυκὸ ἀντιβούϊζε στ' αὐτιά μου, γεμάτο μυστήριο. Τὸ αἰσθανόμουνα σὰν καμπάνα ἐρημοκλησιοῦ χαμένου βαθειὰ στὸ δάσος. Σὲ κείνη τὴ θρησκευτικὴ σιωπή, μιὰ κρεμεζοκόκκινη ἀνταύγεια, σὰν γλαρὸ ἀντιθάμπισμα, ἄπλωσε ρὸζ καπνοὺς ὁλόγυρα στὴς πλαγιές, ἀφήνοντας ἀβύθιστους τοὺς σταυροὺς τῶν ἐλάτων. Καὶ ἡ βουνοκορφὲς φάνηκαν νὰ κολυμποῦνε μέσα σὲ μιὰ ἀφροκυματοῦσα θάλασσα. Τοῦ καθενὸς τότε τὰ ὀνείρατα πλάγιαζαν νὰ κοιμηθοῦν καὶ ἡ σκέψεις ὅλες κούρνιαζαν στὰ κλαδιὰ τῆς ψυχῆς. Ἡ Βυτίνα ἔγινε μὲ μιᾶς ἕνα κομμάτι γῆς εὔθραυστο, διάφανο, ἀέριο, σὰ ναὸς προσευχῆς καὶ ἀνάτασης.

Μέσα, ὅμως, σ' ὅλα αὐτὰ τὰ θαύματα τῆς φύσης, ὑπάρχει καὶ ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἔφερε ὧς ἐκεῖ τὰ μηνύματά του γεμᾶτα πολιτισμό. Στὴν ἀπόμακρη τούτη γωνίτσα ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ ξενοδοχεῖα εὐπρόσωπα καὶ καθαρά. Ὑπάρχουν δρόμοι ἀσφαλτοστρωμένοι, δεντροστοιχεῖες, μαγαζάκια, ἕνα ρεστωράν, σχολεῖα ἀξιοζήλευτα καὶ γιὰ πόλη ἀκόμα. Ἐκκλησία, εἰς τὴν ὁποία ἔχει συμβάλει καὶ ὁ Βασιλεὺς Ὄθων. Ὅλα αὐτὰ κάνουν τὴ Βυτίνα νὰ κυριαρχῆται ἀπὸ κάποια ξέχωρη ὀντότητα.

Τὸ ξενοδοχεῖο «Βίλλα Βάλλος» ἔρχεται νὰ προσδώσῃ μιὰ γκάμα ἀνόδου, γιατί συμπληρώνει ὅλες τὴς εὐκολίες τοῦ ἀνθρώπου, ἀνάμεσα στὰ καλὰ ποὺ σκόρπισε ἡ φύση ἐκεῖ. Ἕνα σήμερα πολιτισμένο ἀναπνέει ἀνάμεσα σὲ ὡραῖα δωμάτια μέ μπάνιο καὶ μὲ ζεστὸ καὶ κρύο νερό. Καὶ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐπιδιώκει κάθε παραθεριστής. Ἡ «Βίλλα Βάλλος» ἔχει γίνει πιὰ μεράκι καὶ μέλημα ἑνὸς μεγάλου ἐπιχειρηματία Ἀμερικανοῦ Βυτινιώτη. Κοτσόβελλος ἦταν μιὰ φορὰ τ' ὄνομά του καὶ μέσα ἀπὸ τὴς ἀμερικάνικες συγκοπὲς βγῆκε Βάλλος. Αὐτὸς κάθε χρόνο δωροδοκεῖ τὴν ὑπέροχη τοποθεσία τῆς πατρίδας του μὲ χίλια πλούσια μέσα. Προσθέτει δωμάτια καὶ δημιουργεῖ χώρους πολιτισμένους. Ἔχει ἕνα ρεστωράν, ποὺ ἐκπληροῖ πλούσια ὅλες τὴς ἀπαιτήσεις τῶν ἐνοίκων. Τώρα, προσπαθεῖ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ὡραία αὐτὴ Βίλλα καὶ νὰ δώσῃ στὸν τόπο του τὸ χάρισμα τῆς μεγάλης σκιᾶς του.

Ἔτσι, ἡ Βυτίνα ἔγινε τὸ πιὸ πολυσύχναστο βουνό. Τὰ οἰκόπεδα πωλοῦνται μὲ ἀφάνταστη ζήτηση. Καθένας ἐπιθυμεῖ ν' ἀποκτήσῃ ἕνα σπιτάκι ἐκεῖ, ποὺ χαληνεύει ἡ ἁπλότητα καὶ ἡ καρδιὰ γλυκοχαιρετᾶ τὴ ζωὴ ἀνάμεσα στὴν πράσινη θάλασσα τῶν δέντρων, ἀνάμεσα στὰ λύρια καὶ στὴς λεβάντες κι' ἀνάμεσα στὸ ἐλεύθερο ἀεράκι, ποὺ ἀδιάκοπα τραγουδᾶ.

Ἡ Βυτίνα παρουσιάζεται μὲ κάτι ξάστερο καὶ μὲ κάτι καθαρό. Εἶναι ἕνα δεῖγμα μοναδικῆς βουνίσιας ἁρμονίας, ποὺ φυλάει παρθένα τὴν ψυχή της, μέσα στὸ βαθὺ μυστήριο τοῦ ἔλατου.

ΕΥΑ

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Τὰς ἑσπερινὰς ὥρας χθὲς ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀντιστράτηγος κ. Ζωϊτάκης, ὅστις καὶ θὰ τιμήσῃ σήμερον διὰ τῆς παρουσίας του, τοὺς τελουμένους εἰς τὸ στάδιον τῆς ΠΓΕ ἀγῶνας στίβου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἐξ ἄλλου, τὴν πρωΐαν αὔριον ὁ ὑφυπουργὸς κ. Ζωϊτάκης θὰ ἐνεργήσῃ ἐπιθεώρησιν εἰς μονάδας καὶ κέντρα ἐκπαιδεύσεως τῆς περιοχῆς Πατρῶν.

ΩΛΟΚΛΗΡΩΘΗΣΑΝ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 7.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης ὡλοκληρώθησαν τὰ μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας. Σχετικὴ ἐγκύκλιος ἀπεστάλη πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς διὰ τῆς ὁποίας καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις εἰσόδου ἀνηλίκων εἰς τοὺς κινηματογράφους καὶ ἄλλα δημόσια θεάματα, ἡ καταλληλότης τῶν ἔργων κλπ. Ἐπίσης διὰ τῆς ἰδίας ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης, δίδονται ὁδηγίαι πρὸς τὰς οἰκείας ἀρχὰς διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου ἀνηλίκων νέων εἰς διάφορα κέντρα ψυχαγωγίας (σφαιριστήρια κλπ.), ὅπου συχνάζουν νέοι μικρᾶς ἡλικίας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΕΙΣ ΙΕΡΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 7.— Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς Μέσης κα